

Увага, конкурс!

ПРОГРАМА розвитку ООН підтримує грантами розвиток бізнесу серед внутрішньо переміщених осіб та місцевого населення Донецької та Луганської областей

Програма розвитку ООН запрошує внутрішньо переміщених осіб, які проживають в Дніпропетровській, Запорізькій, Київській, Одеській, Полтавській, Харківській, Луганській, Донецькій областях, місті Києві та місцеве населення Донецької та Луганської областей (з підконтрольних Уряду України територій) взяти участь у конкурсі на здобуття грантів для започаткування, відновлення або розвитку підприємницької діяльності.

Конкурс грантів для підприємницької діяльності адмініструє благодійний фонд «Творчий центр ТЦК».

Мета конкурсу - поліпшити життя внутрішньо переміщених осіб та місцевого населення Донецької та Луганської областей шляхом підтримки підприємницької діяльності та малого бізнесу.

Грантова підтримка надається на започаткування та/чи відновлення, розширення підприємницької діяльності та малого бізнесу. Подані на конкурс бізнес-плани мають демонструвати високий потенціал та довгострокові перспективи отримання прибутку та мати реалістичні

ринкові показники, передбачати створення умов для самозайнятості та/або створення додаткових робочих місць, включаючи й для членів сімей.

Максимальний розмір гранту на реалізацію одного бізнес-проекту становить:

– до 200 000 грн. зможуть отримати особи, які в рамках запропонованого бізнес-плану планують створити не менше 4-х робочих місць;

– до 150 000 грн. зможуть отримати ті, хто створюватиме не менше 3-х робочих місць;

– до 100 000 грн. зможуть отримати ті, хто створюватиме не менше 2-х робочих місць;

– до 50 000 грн. буде виділено для підприємців, що створюватимуть щонайменше 1 робоче місце (під одним робочим місцем розуміється у даному випадку власне сам підприємець).

Підприємці, які отримають грант, мають зробити власний внесок у реалізацію проекту (в грошовій чи іншій формі, наприклад, безоплатною працею, наданням обладнання, приміщення тощо) у розмірі не менше 25% вартості проекту.

Хто може стати учасником? У конкурсі на отримання гранту можуть брати участь виключно фізичні особи, які мають офіційний статус внутрішньо переміщених осіб та проживають в місті Києві, Дніпропетровській, Запорізькій, Київській, Одеській, Полтавській, Харківській, Луганській та Донецькій областях (з підконтрольних Уряду України територій). Також у конкурсі можуть брати участь фізичні особи з числа місцевого населення Донецької та Луганської областей (з підконтрольних Уряду України територій), які мають підтвердити місце реєстрації свого проживання.

Не можуть претендувати на перемогу і відповідно право отримати грант, особи які вже отримували гранти від ПРООН або інших донорів/грантових програм у 2015-2016 роках.

Які умови участі?

Для участі у конкурсі бажаючі повинні: заповнити онлайн-заявку; надати копію довідки про присвоєння ідентифікаційного коду; надати чинну довідку про статус ВПО або копію паспорта з зазначенням реєстрації постійного місця проживання для місцевих жителів

Донецької та Луганської областей.

Заявка здійснюється виключно через онлайн-систему за посиланням www.grant.ccc-tck.org.ua. Кінцевий термін подання заявок до 12:00 (за київським часом) 15 серпня 2016 року. Заявки, які надійшли пізніше встановленого терміну, будуть відхилятися автоматично. Заявка заповнюється і подається українською або російською мовою.

Де отримати додаткову інформацію?

Особи-пошукачі можуть звертатися до Творчого центру ТЦК за додатковою інформацією або запитаннями з метою уточнення умов конкурсу, процедури подачі заявки, надіславши відповідний лист електронною поштою на адресу info@ccc.kiev.ua, або зателефонувавши за телефоном 0 800 406 411 (до 12 серпня 2016 року).

Після узагальнень всіх отриманих запитань усі відповіді будуть оприлюднені на сайті www.ccc-tck.org.ua та на сторінці в соціальній мережі Facebook www.facebook.com/ccc.creativecentre

Крик душі

Я живу в Изюме (40 км от Славянска). На ж/д вокзале ко мне подошла пара. Не инвалиды, не старые, без детей. Просили помочь деньгами, мотивируя тем, что беженцы с Донбасса. Я отказал. На Донбассе таких нет. Вернее, они есть, но это – не Донбасс. Не может шахтер идти с протянутой рукой. Человек, стоявший у мартена, никогда не будет просить милостыню. Врачи, учителя, таксисты не смогут этого сделать. Побираются те, кто и в Донецке-Луганске побирался. Но это – не Донбасс.

Донбасс – это Труд, это – Интеллект, это – Стойкость и Честь. Донбасс – это Украина.

Донбасс может потребовать. Законно потребовать, чтобы с ним считались. Чтобы уважали людей, которые сейчас, лишенные всего, живут и работают в Украине. Потребовать уважать тех, которые живут там – за линией разграничения. Когда-то НКВД преследовал жителей, оставшихся на оккупированной территории. Они были поражены в правах. Анафеме предан НКВД, СССР и Компартия. Но мы, переселенцы, поражены в правах «в лучших традициях» Совка.

ВПЛ – временно перемещенные лица. Два года! Два года – это целая жизнь. Это не временно! Это уже не временно!!! Нас чиновники записали во временные. А мы живем, создаем семьи, рожаем детей, работаем, открываем ЧП, платим налоги и «коммуналку». И всё еще ВПЛ. Может, хватит? Будем уже на равных. Всего-то нужно чуточку помочь с жильем. Мы тут в Харькове, Львові, Виннице, Черкассах и т.д. уже многих знаем. А многие жители этих городов не знают и не догадываются, что мы ВПЛ.

Мы не люди второго сорта. Мы – граждане Украины, и требуем к себе уважения и равных прав!

А те, кто просит, скорее всего, не с Донбасса...

При Европоле в Харькове организован Департамент защиты прав ВПЛ. Члены его на 100% – переселенцы. И это правильно. Многие поживились на горе Донбасса. Хватит!

Хочу, чтобы в метро Харькова и др. местах перестали не только жертвовать псевдovolонтерам (что есть сегодня), но и чтобы перестали кормиться с чужой беды (что будет уже скоро). Верю!

Ростислав Скрыбин

Сайт «Захист прав вимушених переселенців»

Школа активістів

16-20 липня у Брюховичах Львівської області відбулася перша сесія Школи громадського активіста/активістки, в рамках проекту «Активізація громадянського суспільства 6-ти областей України для подолання стереотипів та інтеграції ВПО у життя громад «Декалог примирення», за участю представників Львівської, Івано-Франківської, Волинської, Харківської, Донецької та Луганської областей.

Упродовж п'яти днів ішлося про базові поняття прав людини й механізми їх захисту. Зокрема, тренери-експерти Всеукраїнської освітньої програми «Розуміємо права людини» Сергій Буров і Олександр Войтенко розмовляли з учасниками про історію, філософію та концепцію прав людини, міжнародні й національні механізми захисту прав людини, за яких умов права людини можуть бути обмежені, толерантність, недискримінацію та виклики, з якими стикаються вразливі групи в суспільстві.

Голова правління молодіжної організації «СТАН» Ярослав Мінкін зосередив увагу «школярів» на акціях прямої дії –

НАВЧАННЯ З ПОДОЛАННЯ СТЕРЕОТИПІВ ДО ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ

надав поради щодо організації та проведення заходів на захист суспільних інтересів, використання ефективних інструментів для адвокації-кампаній, зокрема – спрямованих на інтеграцію ВПО в їхніх громадах.

Окрім теоретичної складової, на Школі було чимало практичних занять і факультативів, присвячених стереотипам сприйняття за національною, статеву, етнічною, соціальною та іншими ознаками, дискусії навколо «за» і «проти» смертної кари, примирення в умовах військового конфлікту тощо.

Як зазначила керівник проекту Ніна Хома, «одним із завдань Школи було знайти активних і небайдужих людей, здатних впливати у своїх громадах на вирішення загальнолюдських проблем, бути рушіями інтеграції внутрішньо переміщених осіб в життя громад. Перша сесія показала готовність учасників сповідувати цінності прав людини й активно їх втілювати в повсякденному житті. Переконана, що отримані знання і навички

допоможуть їм впевненіше почувати себе в цьому світі».

На думку асистента проекту Андрія Гниди, «живе спілкування активістів з різних областей України сприятиме подальшому налагодженню діалогу та усвідомленню важливості спільного вирішення актуальних для суспільства проблем».

За словами однієї з луганських активісток Олександри Лисак, участь у цій Школі – «це експрес-можливість отримати необхідні знання з питань прав людини і громадянина. «Було надзвичайно цікаво дізнатися про механізми захисту прав людини, що стало для мене повним відкриттям».

«Я жодного разу не пожалкував, що потрапив на цю Школу, – зазначив луганчанин Едуард Романченко. – Всі мої очікування та сподівання реалізовані, ми стали командою, тож вірю, що нам вдасться робити все можливе, щоб права людини в Україні не були порушені».

Центр правових та політичних досліджень «СІМ»

Діяльність правозахисників

Изгои: горькая правда о переселенцах

Около 2 миллионов человек стали в Украине «внутренне перемещенными лицами» из-за войны на Донбассе.

Они оказались между молотом и наковальней: после ударов российско-террористических войск попали под удар чиновничьей машины, которая давит-ломает судьбы почти с такой же жестокостью, как оккупанты.

Активисты Чугуевской правозащитной группы на протяжении прошлого года и начала этого добивались того, чтобы на уровне Харьковской области была принята программа помощи переселенцам.

Почти два миллиона человек стали переселенцами в результате военного конфликта на Донбассе. И это значит, что два миллиона человек стали жить в других областях и городах Украины. Такой резкий приток населения стал большой нагрузкой для местных громад и, в некотором роде, шоком для властей.

Как никогда, стали очевидными проблемы

нехватки жилья, рабочих мест, детских садов, непрофессионализма чиновников, дороговизны медицины, неподъемных поборов в школах и прочего. Переселенцы стали той лакмусовой бумагой, которая ярко проявила все недостатки и проблемы, и, более того, заставила о них говорить общественность.

В то же время, за два года, казалось бы, власти могли бы «оправиться» от шока и начать действовать. Но этого не случилось. По разным причинам.

Во-первых, приблизительно до лета 2015 года существовала надежда, что вот-вот все скоро закончится, наступит мир, переселенцы вернутся домой. Эта мысль господствовала не столько на уровне властей, сколько среди самих переселенцев. Поэтому они жили в режиме чемоданов и в основном надеялись на какую-то денежную помощь от государства, чтобы «перехватиться» в этот период.

После лета надежда ушла, стало понятно, что нужно обживаться на новом месте и

просто социальная помощь не поможет в этом вопросе. Нужны долгосрочные перспективы, программы развития регионов с учетом нового населения.

– Мы обращались к Областному совету, областной администрации, потому что фактически, на сегодняшний день, мы не видим, что на местном уровне есть стратегия, – комментирует Юрий Чумак, эксперт Чугуевской правозащитной группы. – Органы местной власти что-то делают в пожарном порядке, туша очередные проблемы, но чтобы сказать, что мы видим виденье со стороны органов местного самоуправления в этом направлении – это неправда.

Во-вторых, обживаются переселенцам активно помогали правозащитные и волонтерские организации, став буфером между местной властью и переселенцами. И пока вопросы стояли в том, чтобы обеспечить людей сезонной одеждой или помочь с оформлением документов, более-менее этого хватало. Но сейчас пришло время

глобальных решений и действий, одних волонтерских инициатив явно мало. Понятно, что два миллиона людей никуда не денутся, и пора что-то решать, нужен план действий от местных властей на несколько лет вперед.

– Органы власти местного самоуправления, – продолжает Юрий, – наотрез отказались не то, чтобы принимать такую программу и разрабатывать ее, они отказались даже рассматривать программу, разработанную правозащитниками. Более того, они ее даже депутатам не дали посмотреть хотя бы одним глазом. В моем понимании, вместо того, чтобы вести политику интеграции переселенцев, чтобы они перестали быть переселенцами, а стали харьковчанами, идет политика, направленная на то, чтобы их выдавить, чтобы они уезжали обратно и не создавали лишнего давления на и так слабый бюджет Украины.

Donbass.UA